

Τάσος Ανθουλιάς

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΝΔΙΑΣ

Από τους πρώτους κατοίκους της
ως το 1950 μ.Χ.

Μια προσπάθεια να παρουσιαστεί η ιστορία της Ινδίας
με πολύ απλά κείμενα και χαρακτηριστικές εικόνες
ώστε να γίνει αντιληπτή η εξέλιξη της πραγματικότητας
και ο εντοπισμός βασικών στοιχείων και αλλαγών.

ΧΕΛΙΔΟΝΙ 2023

Ανθρωποειδή έφτασαν στην Ινδική χερσόνησο από την Αφρική πριν από 1 εκατομμύριο χρόνια. Εξελίχθηκαν σε Homo Erectus πριν από 500.000 χρόνια και προχώρησαν στην παλαιολιθική εποχή πριν από 70.000 χρόνια.

Νεολιθικοί αγροτικοί οικισμοί αναπτύχθηκαν πριν από το 5.000 π.Χ. στην περιοχή της κοιλάδας του Ινδού ποταμού. Στη φωτογραφία ένα ντολμέν (αρχαίος τάφος).

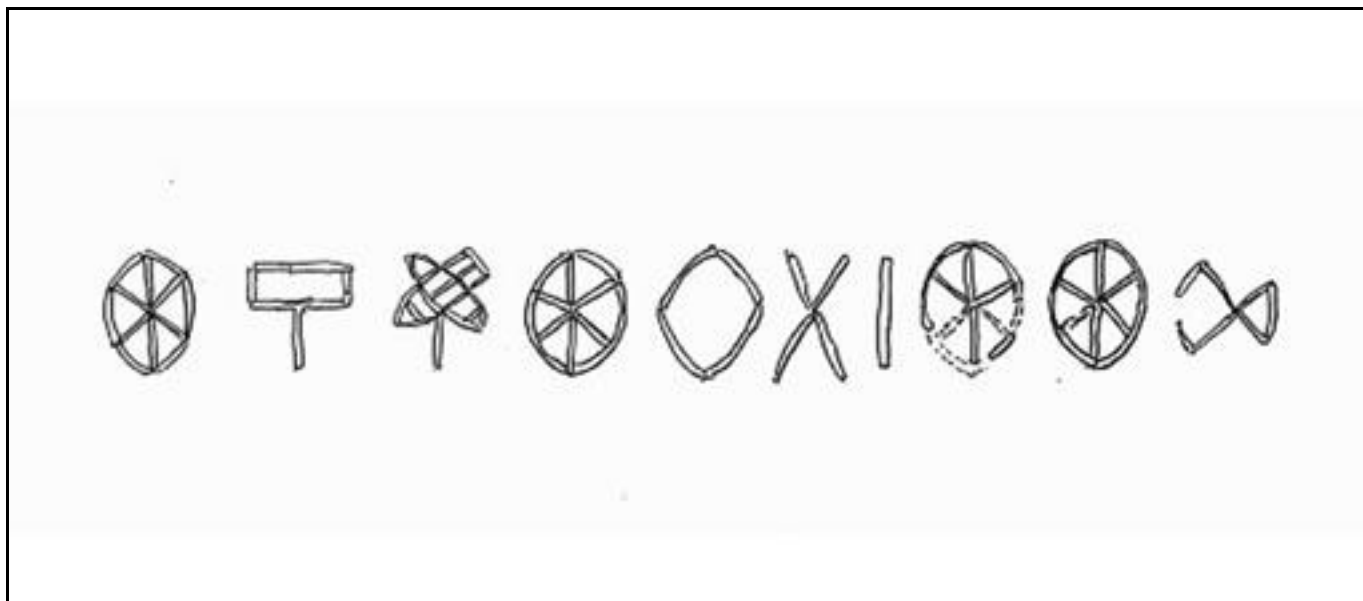
Η εποχή του Χαλκού στην Ινδική χερσόνησο αρχίζει γύρω στο 3.300 π.Χ. Μαζί με την Αρχαία Αίγυπτο και τη Μεσοποταμία, η περιοχή της κοιλάδας του Ινδού ήταν ένα από τα τρία πρώτα λίκνα του πολιτισμού. Ο πολιτισμός της κοιλάδας του Ινδού ήταν ο πιο εκτεταμένος από τους τρεις και στο αποκορύφωμά του μπορεί να είχε πληθυσμό άνω των πέντε εκατομμυρίων. Στη φωτογραφία σύστημα βαθμιδωτών για τη συλλογή νερού.

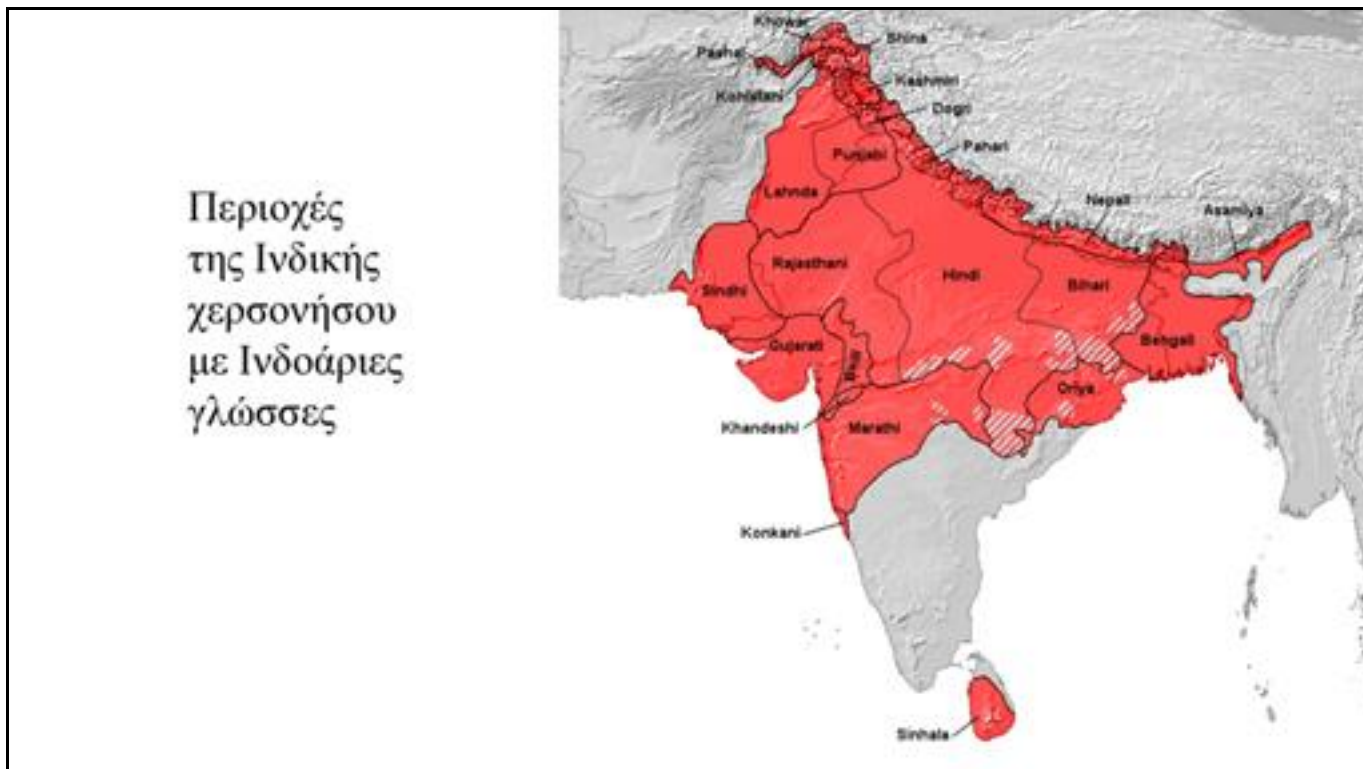
Ο πολιτισμός των Ινδών άνθισε από το 2600 ως το 1800 π.Χ., σηματοδοτώντας την αρχή του αστικού πολιτισμού στην ινδική χερσόνησο. Οι κάτοικοι της αρχαίας κοιλάδας του ποταμού Ινδού ανέπτυξαν νέες τεχνικές στη μεταλλουργία και στη χειροτεχνία και παρήγαγαν χαλκό, μπρούτζο, μόλυβδο και κασσίτερο. Ο πολιτισμός τους είναι γνωστός για τις πόλεις που χτίστηκαν από τούβλα, με σύστημα αποστράγγισης στον δρόμο και πολυώροφα σπίτια. Στη φωτογραφία κατάλοιπα αποχετευτικού συστήματος υγιεινής.

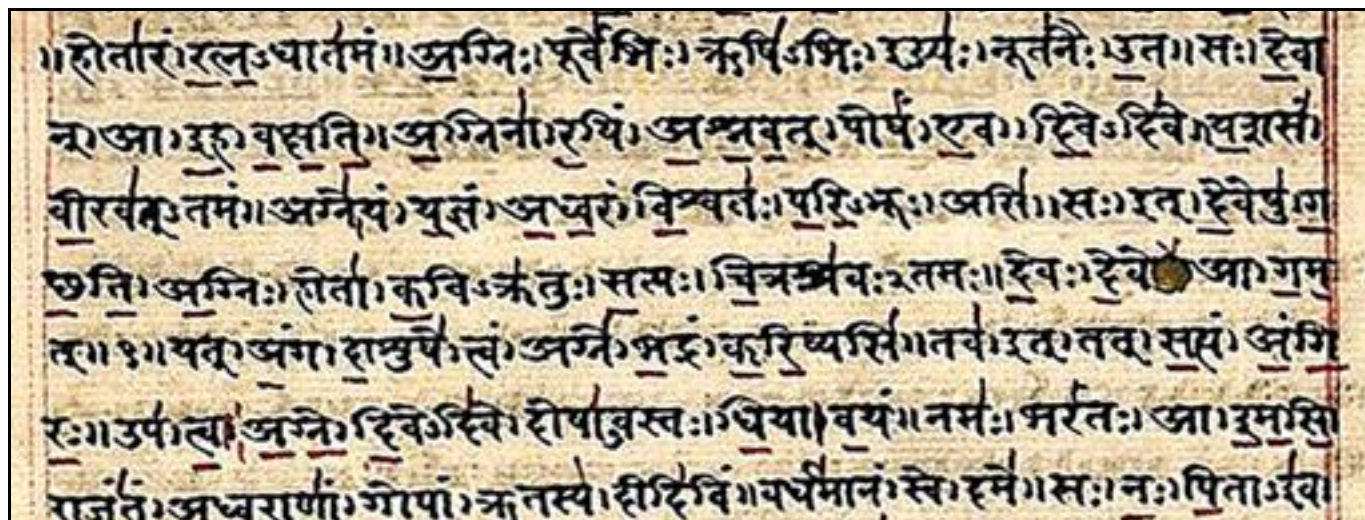
Εκείνοι που μιλούσαν Ντραβίντιαν είχαν εξαπλωθεί σε όλη τη χερσόνησο μέχρι που ήρθαν σειρές Ινδοάριων μεταναστών που επικράτησαν. Στη φωτογραφία δέκα χαρακτήρες Ντραβίντιαν από μια επιγραφή.

Από το 1800 π.Χ. αρχίζει μια σοβαρή κλιματική αλλαγή με ξηρασία και γενική εξασθένηση των μουσώνων. Αποτέλεσμα: να εγκαταλειφθούν γύρω στο 1700 π.Χ. οι περισσότερες πόλεις.

Η Βεδική περίοδος πήρε το όνομά της από τον ινδοάριο πολιτισμό της βορειοδυτικής Ινδίας, αν και άλλα τμήματα της Ινδίας είχαν ξεχωριστή πολιτιστική ταυτότητα κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Η βεδική κουλτούρα περιγράφεται στα κείμενα των Βεδών (που εξακολουθούν να είναι ιερά για τους Ινδουιστές), τα οποία συντάχθηκαν στα Βεδικά Σανσκριτικά. Οι Βέδες είναι μερικά από τα παλιότερα κείμενα στην Ινδία.

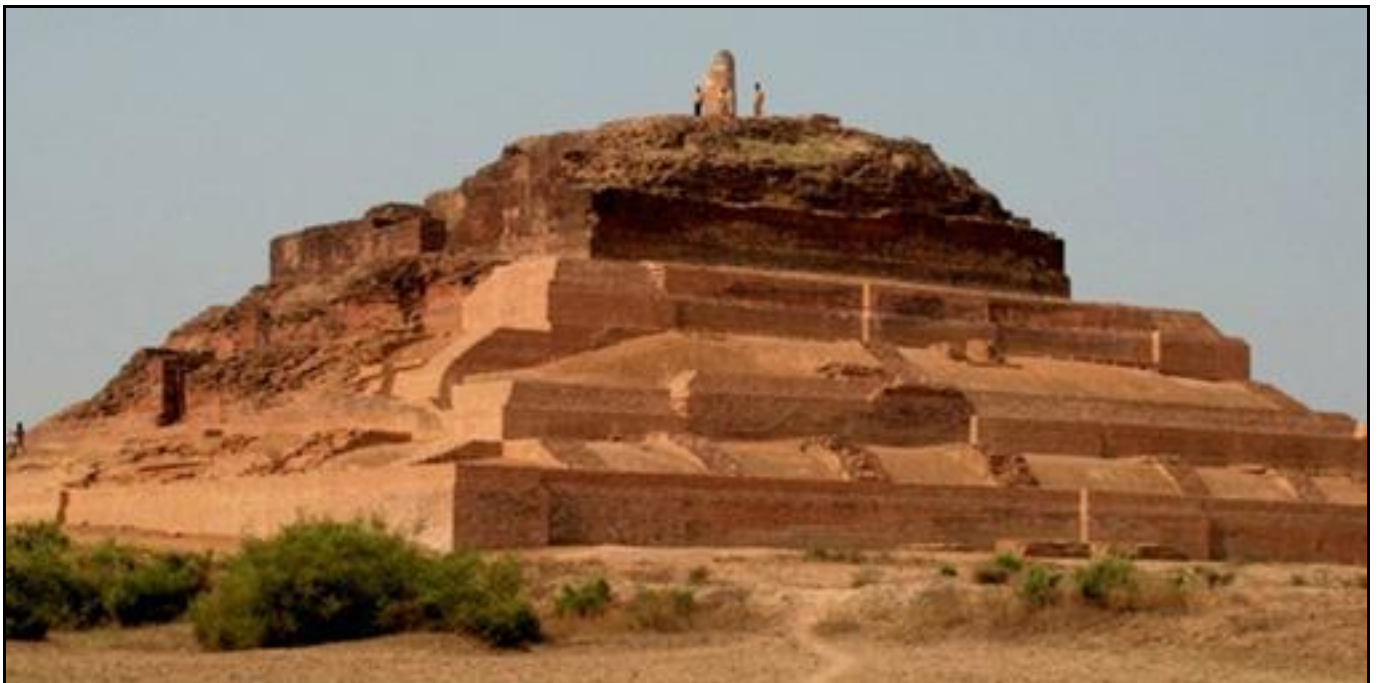
Η Βεδική περίοδος, η οποία διαρκεί περίπου από το 1500 έως το 500 π.Χ., συνέβαλε στην ανάπτυξη πολλών πολιτιστικών πτυχών της ινδικής χερσονήσου. Στη διάρκεια αυτής της περιόδου πολλές περιοχές της ινδικής χερσονήσου πέρασαν στην Εποχή του Σιδήρου.

Η εποχή του σιδήρου καθορίζεται από την εμφάνιση των Γιαναπαδά, που είναι βασίλεια, με γνωστότερο το βασίλειο του Κουρού, που ήταν η πρώτη κοινωνία κρατικού επιπέδου της Βεδικής περιόδου με δικό της νόμισμα. Το κράτος Κουρού οργάνωσε τους βεδικούς ύμνους σε συλλογές και ανέπτυξε το ορθόδοξο τελετουργικό.

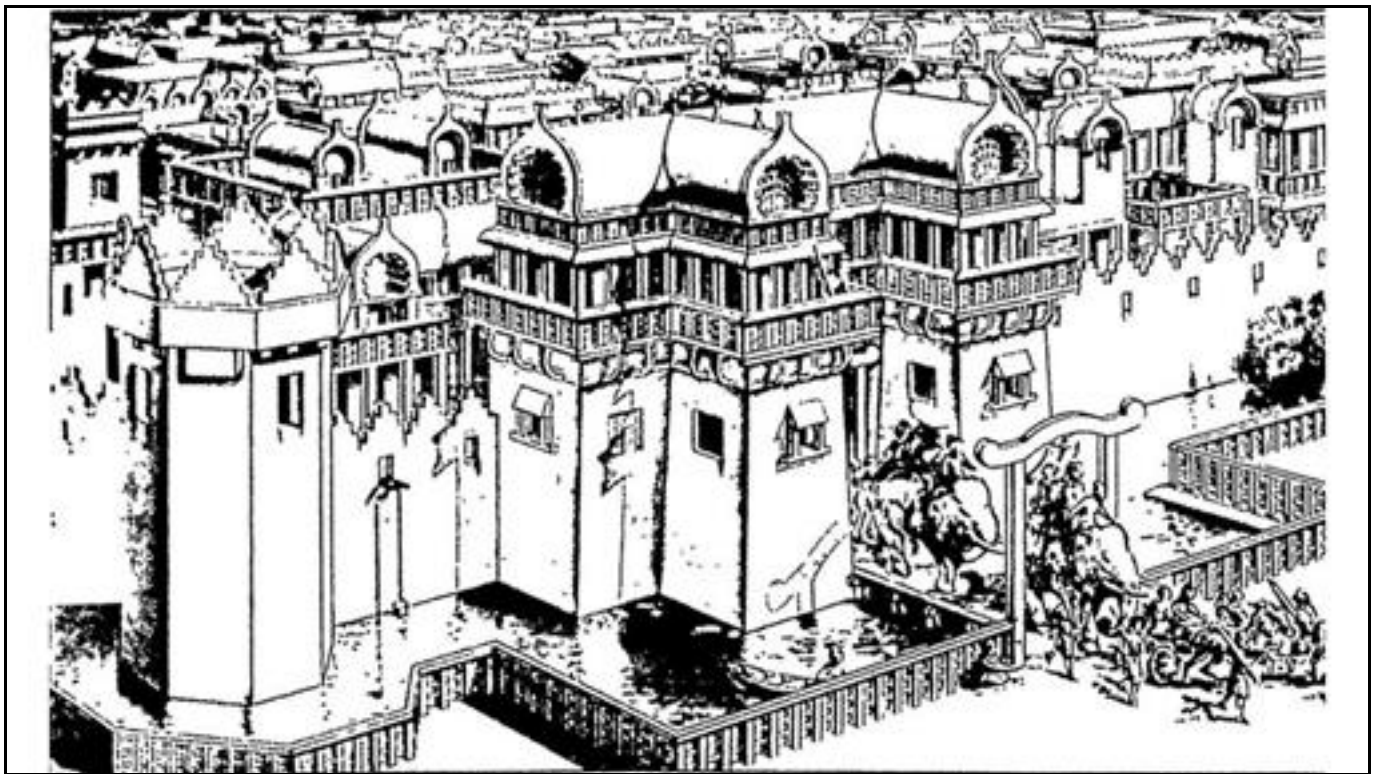
Ακολούθησε το βασίλειο Πανχάρα, όπως φαίνεται στα ερείπια.

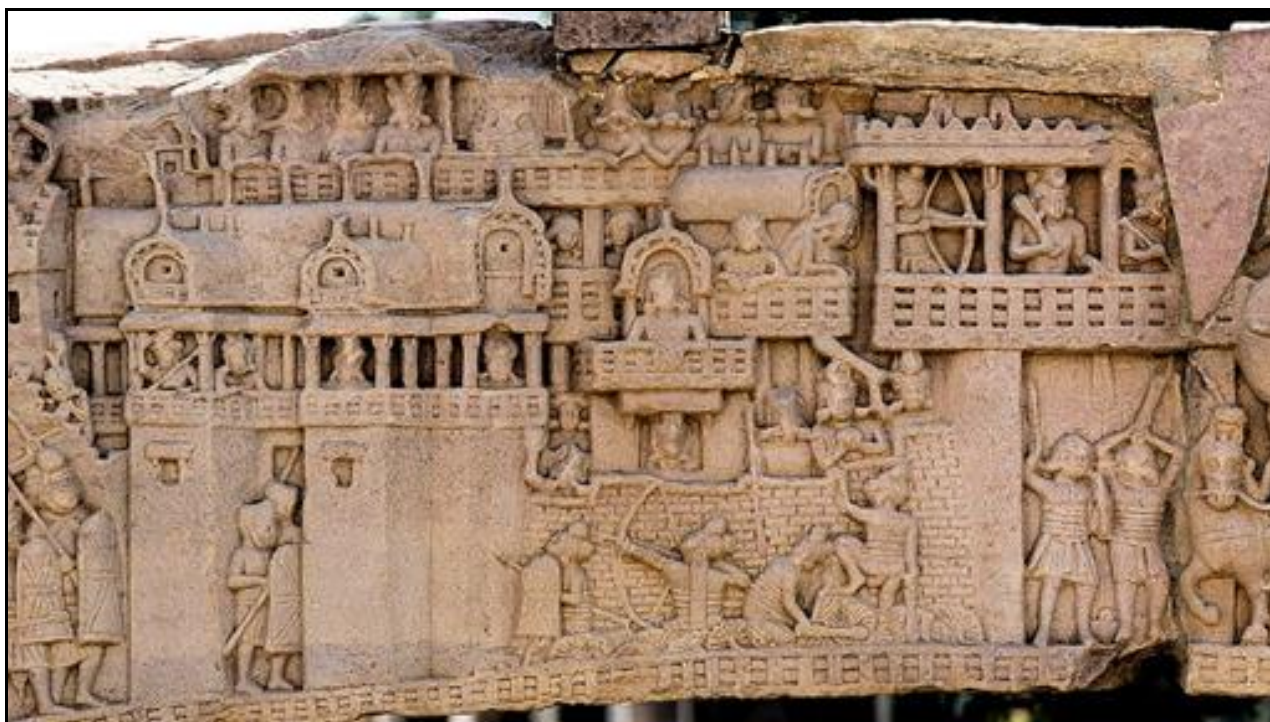
Τα Σανσκριτικά έπη. Εκτός από τις Βέδες τα κυριότερα κείμενα του Ινδουισμού είναι το Μαχαραμπάτα (το μεγαλύτερο ποίημα στον κόσμο) και το Ραμαγιάνα.

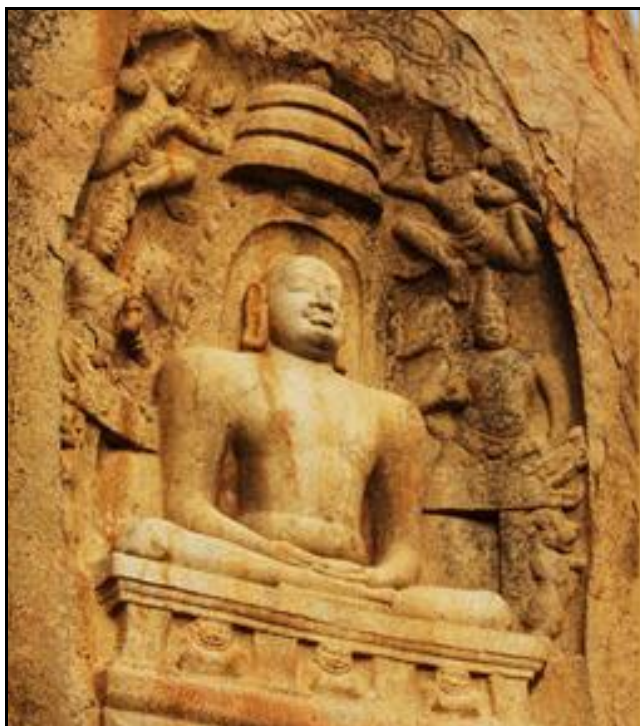
Ανάμεσα στο 800 και στο 200 π.Χ. σχηματίστηκε το κίνημα Σράμανα, από το οποίο προήλθε ο Ζαϊνισμός και ο Βουδισμός. Την ίδια περίοδο γράφθηκαν τα πρώτα Ουπανισάντς. Μετά το 500 π.Χ. ξεκίνησε η ονομαζόμενη «Δεύτερη αστικοποίηση», με νέους αστικούς οικισμούς που εμφανίζονται στην πεδιάδα των Γάγγη.

Η πεδιάδα του Γάγγη ήταν η βάση για την ανάπτυξη της αυτοκρατορίας των Μαυρωνίων. Ήταν η περιοχή της παλαιότερης γνωστής καλλιέργειας ρυζιού στη Νότια Ασία.

Η αυξανόμενη αστικοποίηση της Ινδίας οδήγησε στην άνοδο νέων ασκητικών κινήσεων που αμφισβήτησαν την ορθοδοξία των τελετουργιών. Ο Μαχάβιρα (549-477 π.Χ.), υποστηρικτής του Ζαϊνισμού, και ο Γκαουτάμα Μπούντα (563-483 π.Χ.), ιδρυτής του βουδισμού, ήταν οι πιο σημαντικές εικόνες αυτού του κινήματος.

Μαχαβίρα
ο τελευταίος
υποστηρικτής
του Ζαϊνισμού

Η Σράμανα δημιούργησε την έννοια του κύκλου της γέννησης και του θανάτου, την έννοια της σamsāras και την έννοια της απελευθέρωσης. Ο Βούδας βρήκε έναν Μέσο Δρόμο που βελτίωσε την ακραία ασκητικότητα που βρήκε στις θρησκείες του Σράμανα. Στη φωτογραφία το μνημείο αποτέφρωσης του Βούδα.

Το 345 π.Χ. αρχίζει η αυτοκρατορία Ναντά, που εκτείνεται σε μεγάλη έκταση της ινδικής χερσονήσου. Η δυναστεία των Ναντά ήταν φημισμένη για τον μεγάλο πλούτο τους. Δημιουργήθηκε ένας τεράστιος στρατός από 200.000 πεζούς, 80.000 ιππείς, 8.000 πολεμικά άρματα και 6.000 ελέφαντες πολέμου.

Ο βασιλιάς
επισκέπτεται
τον κήπο
των μπαμπού

Το 520 π.Χ., κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Δαρείου του πρώτου της Περσίας, μεγάλο μέρος της βορειοδυτικής Ινδικής χερσονήσου τέθηκε υπό την κυριαρχία της περσικής Αχαιμενιδικής αυτοκρατορίας ως τμήμα των πιο ανατολικών εδαφών. Η περιοχή παρέμεινε κάτω από τον περσικό έλεγχο για δύο αιώνες. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου η Ινδία προσέφερε στρατιώτες στον στρατό των Αχαιμενιδών για τη δεύτερη περσική εισβολή στην Ελλάδα (480-479 π.Χ.). Κάτω από την περσική κυριαρχία, το διάσημο πανεπιστήμιο της αρχαίας Ταχιλά έγινε ένα κέντρο στο οποίο συνδυάστηκαν τόσο η Βεδική όσο και η Αχαιμενιδική μάθηση.

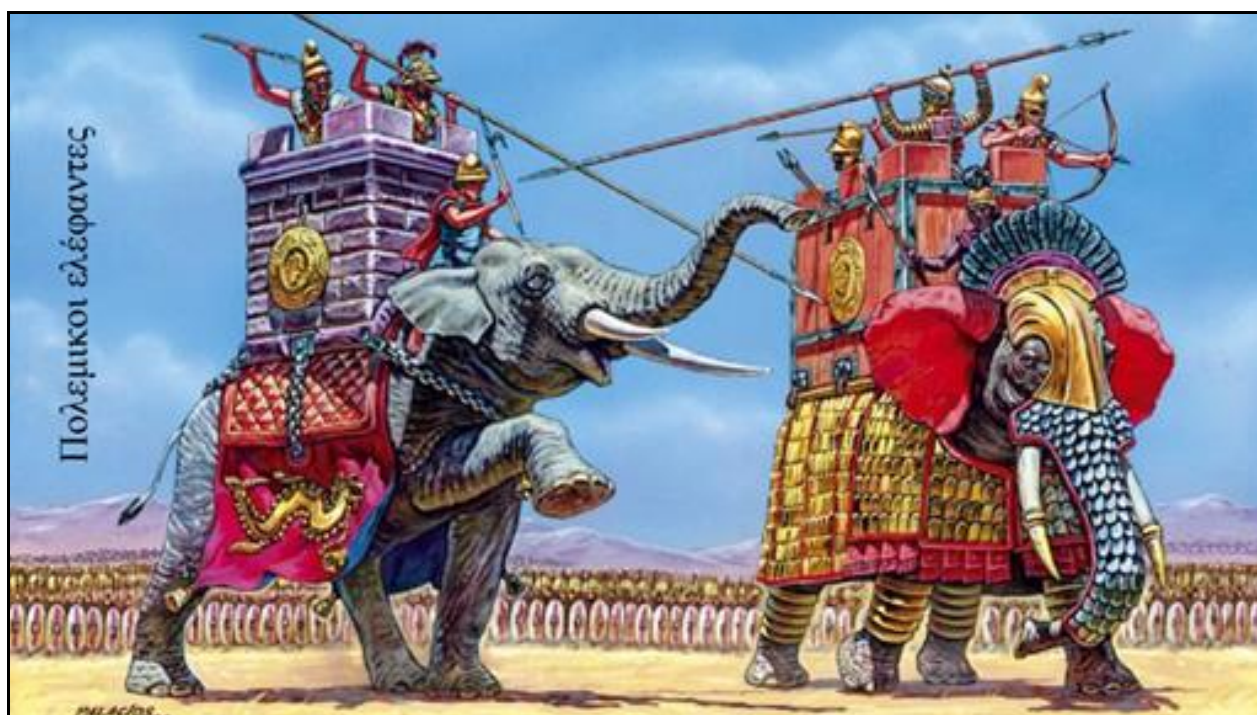

Ινδοί
πολεμιστές

Μέχρι το 326 π.Χ., ο Μέγας Αλέξανδρος κατέκτησε τη Μικρά Ασία και την Αχαιμενιδική αυτοκρατορία και είχε φτάσει στα βορειοδυτικά σύνορα της ινδικής χερσονήσου. Εκεί νίκησε τον βασιλιά Πόρος στη μάχη των Υδασπών το 326 π.Χ., αλλά ήταν τόσο εντυπωσιασμένος από τον τρόπο με τον οποίο ο βασιλιάς παρουσιάστηκε μπροστά του που επέτρεψε στον Πόρος να συνεχίσει να κυβερνά τη βασιλεία του ως σατράπης. Αν και νικηφόρα, η Μάχη των Υδασπών ήταν επίσης η πιο δαπανηρή μάχη που πολέμησαν οι Μακεδόνες.

Η πορεία του Αλέξανδρου ανατολικά τον έφερε σε αντιπαράθεση με την αυτοκρατορία Ναντά. Ο στρατός της Ναντά ήταν πενταπλάσιος από τον μακεδονικό στρατό. Ο στρατός του, εξαντλημένος και φοβισμένος από την προοπτική να αντιμετωπίσει πολύ μεγαλύτερους ινδικούς στρατούς στον ποταμό Γάγγη, αρνήθηκε να προχωρήσει περισσότερο στην Ανατολή. Ο Αλέξανδρος, μετά τη συνάντηση με τον αξιωματικό του Κοένους και αφού έμαθε για τη δύναμη της αυτοκρατορίας Ναντά, πείσθηκε πως ήταν καλύτερα να επιστρέψει.

Η Μαυρώνια αυτοκρατορία (322-185 π.Χ.) ενοποίησε το μεγαλύτερο μέρος της ινδικής χερσονήσου σε ένα κράτος και ήταν η μεγαλύτερη αυτοκρατορία που υπήρξε ποτέ στην ινδική χερσόνησο. Το εσωτερικό και το εξωτερικό εμπόριο, η γεωργία και οι οικονομικές δραστηριότητες αναπτύχθηκαν και επεκτάθηκαν σε ολόκληρη την ινδική χερσόνησο χάρη στη δημιουργία ενός ενιαίου αποτελεσματικού συστήματος χρηματοδότησης, διοίκησης και ασφάλειας. Δημιουργήθηκε ένας μεγάλος δρόμος, ένας από τους παλαιότερους και μακρύτερους δρόμους της Ασίας που συνέδεσαν την ινδική χερσόνησο με την Κεντρική Ασία.

Πρώιμη κλασική περίοδος (200 π.Χ. – 320 μ.Χ.). Η τέχνη, η παιδεία, η φιλοσοφία και άλλες μορφές μάθησης άνθισαν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Η τέχνη εκφράζεται με μικρές εικόνες από τερακότα, μεγαλύτερα γλυπτά από πέτρα και αρχιτεκτονικά μνημεία.

Στον Βουδισμό μια Στούπα είναι μια ημισφαιρική αρχιτεκτονική δομή σαν ανάχωμα η οποία περιέχει κειμήλια Βουδιστών, συνήθως τις στάχτες των μοναχών που έχουν αποτεφρωθεί και χρησιμοποιείται ως μέρος για περισυλλογή-προσευχή. Αυτή είναι η περίφημη Στούπα στο Σανχί.

Κλασική περίοδος (320 – 650 μ.Χ.). Η κλασική Ινδία αναφέρεται στην περίοδο κατά την οποία ένα μεγάλο μέρος της ινδικής χερσονήσου ήταν ενωμένη κάτω από την αυτοκρατορία Γκούπτα. Η περίοδος αυτή ονομάζεται Χρυσή Εποχή της Ινδίας και χαρακτηρίζεται από εκτεταμένα επιτεύγματα στην επιστήμη, την τεχνολογία, τη μηχανική, την τέχνη, τη διαλεκτική, τη λογοτεχνία, τη λογική, τα μαθηματικά, την αστρονομία, τη θρησκεία και τη φιλοσοφία. γενικά γνωστή ως κουλτούρα ινδουιστών.

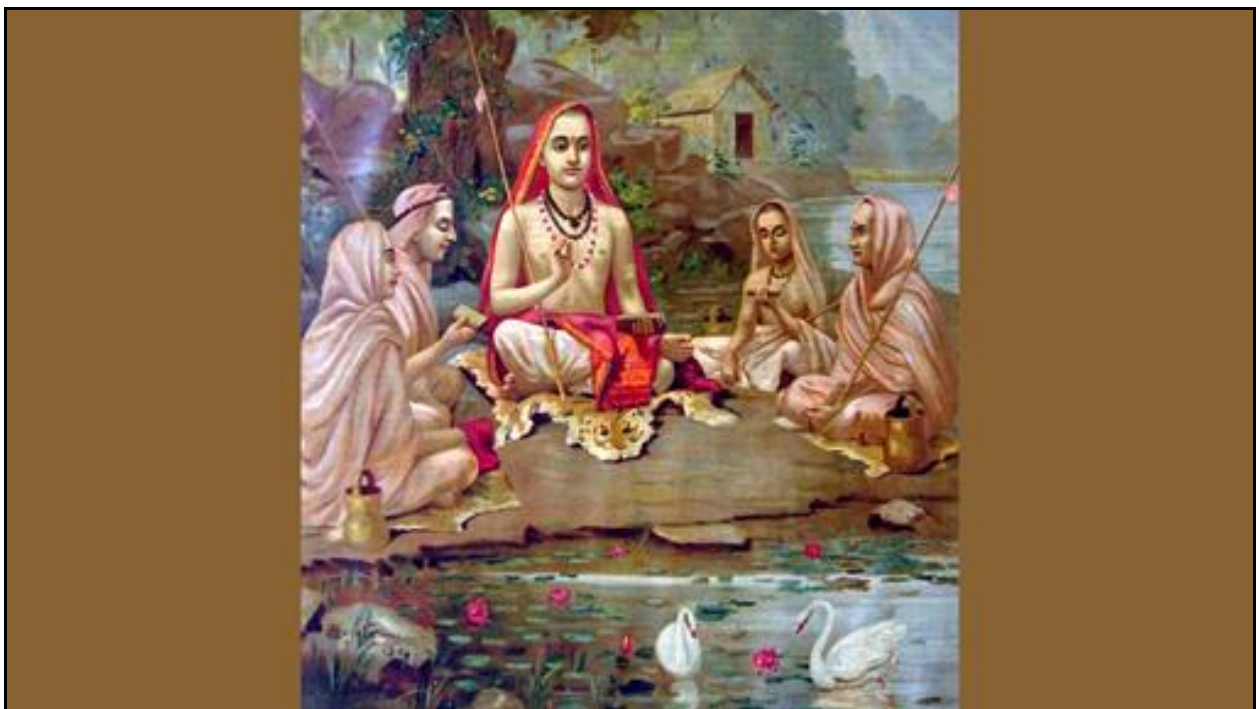
Το ινδο-αραβικό σύστημα αριθμών ξεκίνησε στην Ινδία και στη συνέχεια μεταδόθηκε στη Δύση μέσω των Αράβων. Οι πρώτοι ινδικοί αριθμοί είχαν μόνο εννέα σύμβολα, μέχρι το 600 μ.Χ, οπότε προχώρησε η δημιουργία ενός συμβόλου για το μηδέν.

• 1 2 3 4 5 6 7 8 9

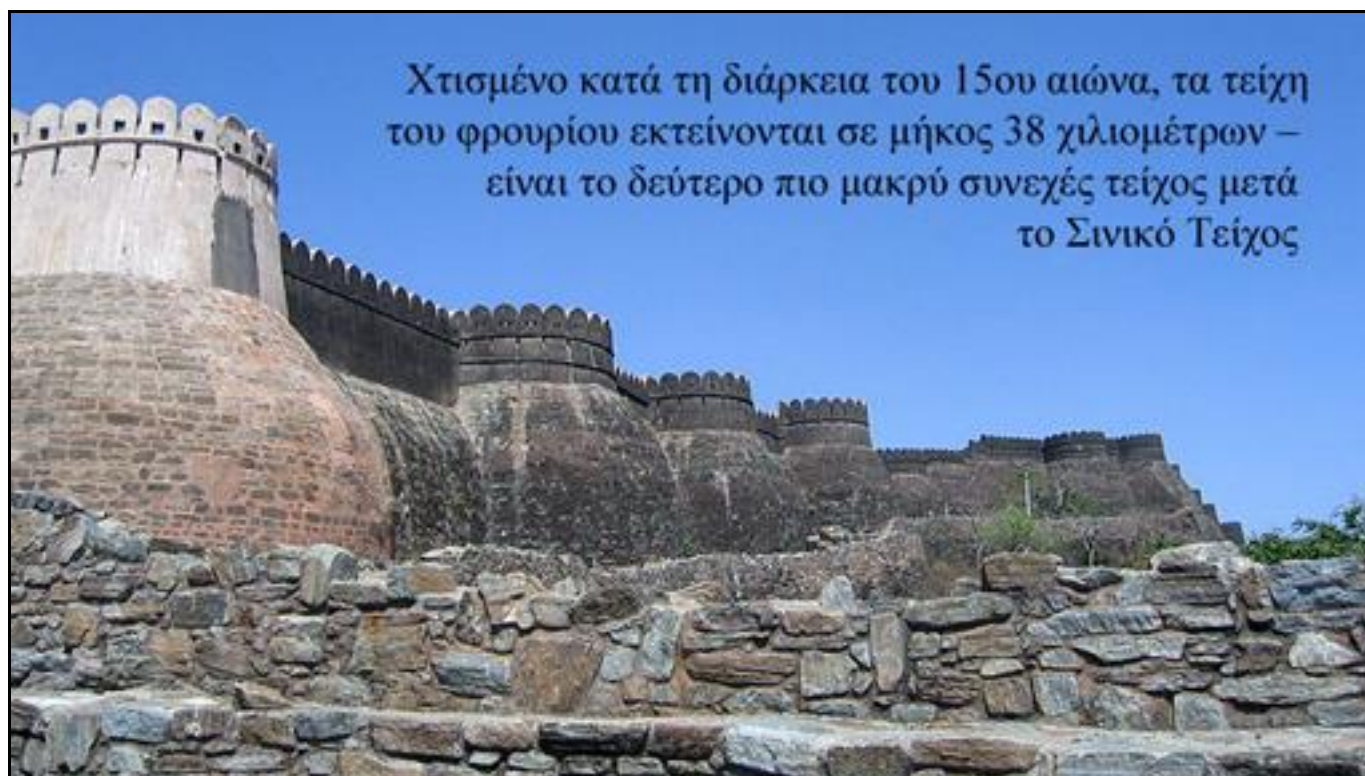
Πρώτη Μεσαιωνική περίοδος (650 – 1200 μ.Χ.). Αυτή η περίοδος δημιούργησε μερικές από τις καλύτερες τέχνες της Ινδίας. Θεωρείται η επιτομή της κλασικής ανάπτυξης των κύριων πνευματικών και φιλοσοφικών συστημάτων: του Ινδουισμού, τον Βουδισμού και τον Ζαϊνισμό.

Τον 8ο αιώνα, ο Άντι Σανκάρα ταξίδεψε στην ινδική χερσόνησο για να μεταδώσει και να διαδώσει το δόγμα της Αντβάιτα Βετάντα, το οποίο εδραίωσε με την ενοποίηση των κύριων χαρακτηριστικών απόψεων του ινδουισμού.

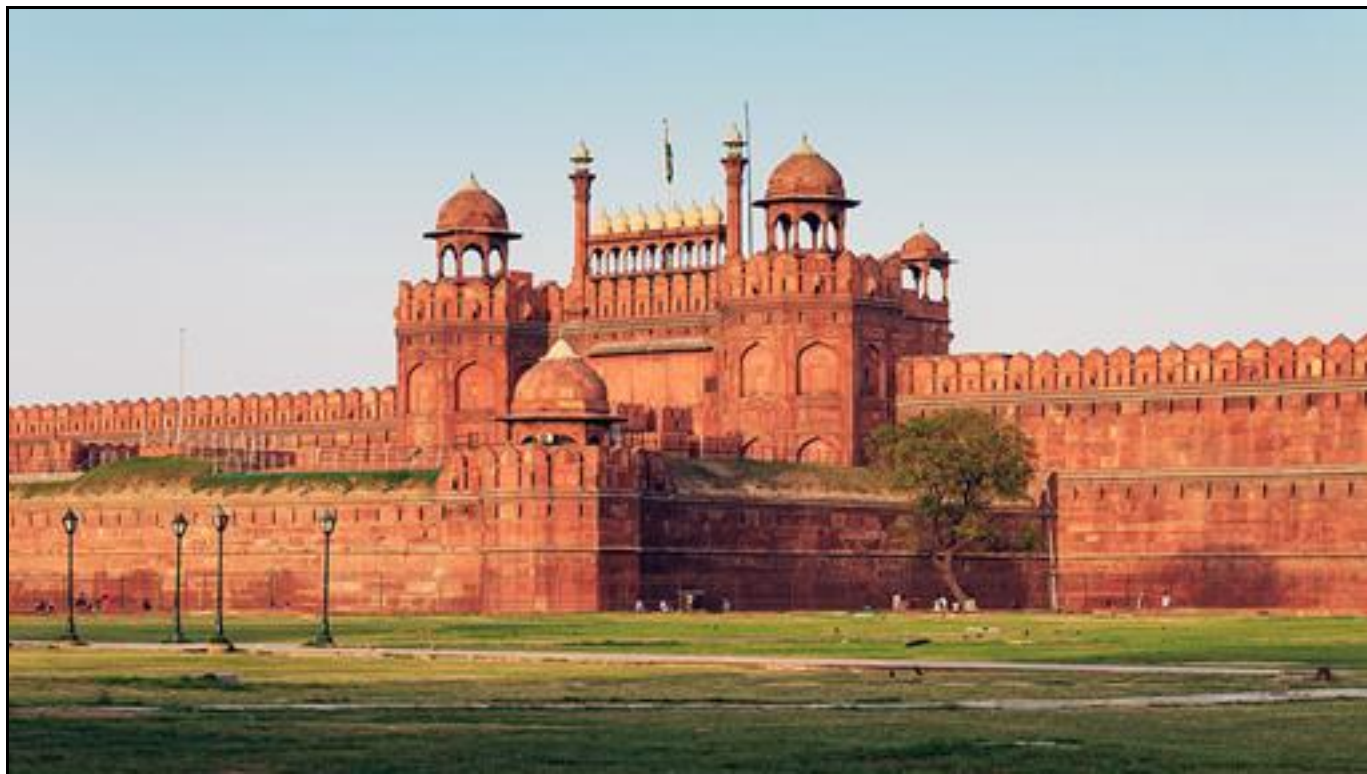

Τελευταία Μεσαιωνική περίοδος (1200 – 1526 μ.Χ.). Μουσουλμάνοι κατακτητές ήρθαν κατά κύματα στην ινδική χερσόνησο, επέβαλαν την ισλαμική τους ταυτότητα και δημιούργησαν νέα νομικά και διοικητικά συστήματα που σε πολλές περιπτώσεις αντικατέστησαν τα υπάρχοντα συστήματα κοινωνικής συμπεριφοράς και δεοντολογίας, επηρεάζοντας ακόμη και τους μη μουσουλμάνους σε μεγάλο βαθμό, αν και ο μη μουσουλμανικός πληθυσμός έμεινε στους δικούς του νόμους και έθιμα. Πάντως η μεγάλη πλειοψηφία των μουσουλμάνων στην Ινδία ήταν ντόπιοι που εξισλαμίστηκαν. Ο παράγοντας αυτός έπαιξε σημαντικό ρόλο στη σύνθεση των πολιτισμών.

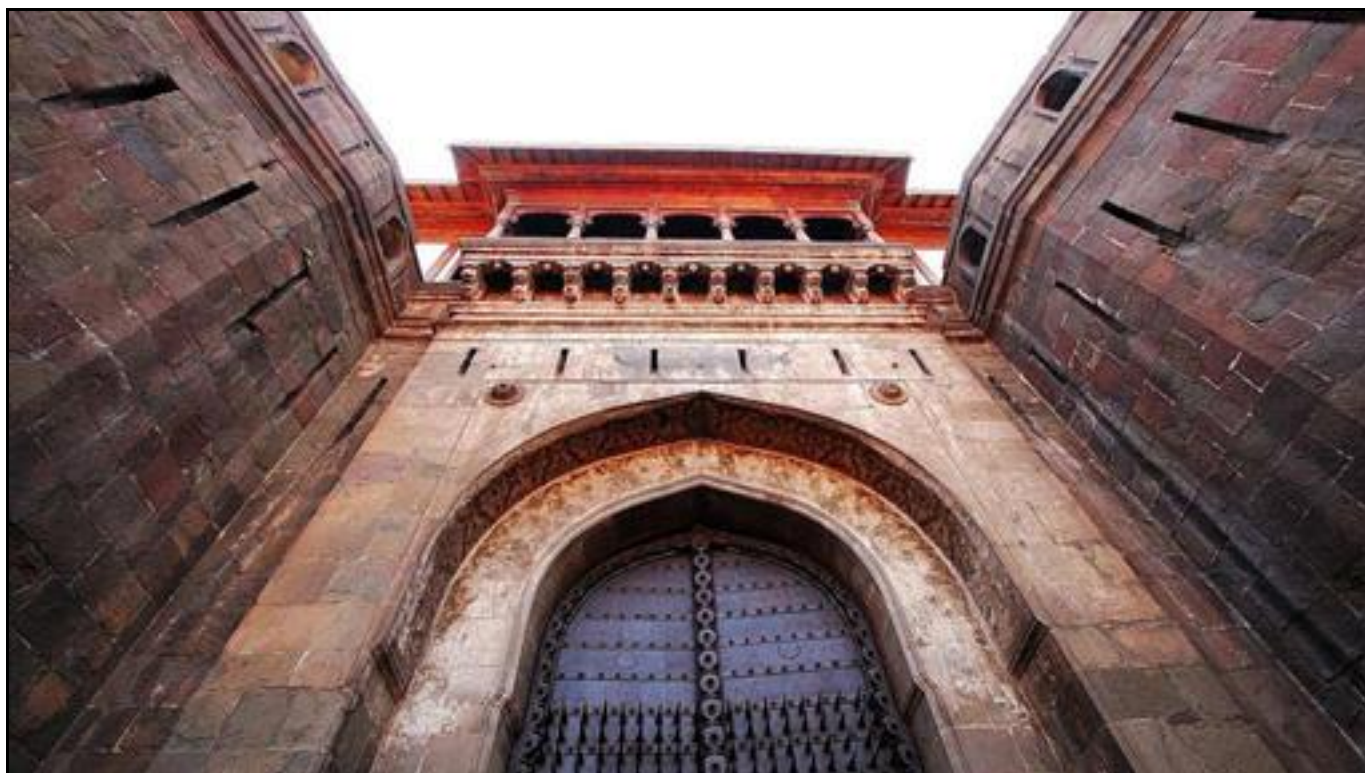

Η μουσουλμανική κατάκτηση της Ινδίας ήταν ίσως η πιο αιματηρή στην ιστορία του κόσμου. Οι μουσουλμάνοι ηγέτες σφαγιάζουν τους Ινδουιστές, τους Ζαϊνιστές και τους Βουδιστές. Οι περισσότεροι από τους μεγάλους ναούς στη βόρεια ινδική χερσόνησο καταστράφηκαν κατά τη διάρκεια της μουσουλμανικής κυριαρχίας. Εκτεταμένη πρακτική επιδρομών, κατάσχεσης και υποδούλωσης οικογενειών Ινδουιστών, οι οποίοι στη συνέχεια πουλήθηκαν σε πόλεις σουλτανάτων ή εκδιώχθηκαν στην Κεντρική Ασία.

Η αρχή της σύγχρονης περιόδου της ινδικής ιστορίας χρονολογείται από το 1526 ως το 1858, που αντιστοιχεί στην άνοδο και την πτώση της δυναστείας των Μουγκάλ. Αυτή η περίοδος υπήρξε μάρτυρας της πολιτισμικής σύνθεσης των ινδουιστικών και μουσουλμανικών στοιχείων που αντικατοπτρίζονται στην ινδο-ισλαμική αρχιτεκτονική. Η περίοδος έληξε όταν επιβλήθηκε η βρετανική αυτοκρατορία.

Η αυτοκρατορία των Μουγκάλ ήταν η δεύτερη μεγαλύτερη αυτοκρατορία που υπήρξε στην ινδική χερσόνησο και ξεπέρασε την Κίνα για να γίνει η μεγαλύτερη οικονομική δύναμη στον κόσμο, ελέγχοντας το 24,4% της παγκόσμιας οικονομίας και ήταν ο παγκόσμιος ηγέτης στον τομέα της μεταποίησης, παράγοντας το 25% της παγκόσμιας βιομηχανικής παραγωγής. Η οικονομική και δημογραφική εξέλιξη προκλήθηκε από τις αγροτικές μεταρρυθμίσεις των Μουγκάλ, οι οποίες ενίσχυσαν τη γεωργική παραγωγή σε μια οικονομία που άρχισε να κινείται προς τη βιομηχανική παραγωγή και έναν σχετικά υψηλό βαθμό αστικοποίησης για την εποχή της.

Το περίφημο Ταζ Μαχάλ είναι ένα μαυσωλείο που χτίστηκε από έναν αυτοκράτορα για να στεγάσει τον τάφο της αγαπημένης του συζύγου.

Το 1617 η Βρετανική Εταιρεία Ανατολικής Ινδίας έλαβε άδεια από τον Μουγκάλ αυτοκράτορα για το εμπόριο στην Ινδία. Σταδιακά, η αυξανόμενη επιρροή της οδήγησε το 1717 τον τότε Μουγκάλ αυτοκράτορα να τους χορηγήσει άδειες για το αφορολόγητο εμπόριο στη Βεγγάλη. Σταδιακά η Βρετανική Εταιρεία δημιούργησε τον δικό της στρατό και το 1757 απέκτησε την επίσημη διακυβέρνηση της Βεγγάλης και μονοπώλησε το εμπόριό της. Εισήγαγε ένα σύστημα φορολόγησης της γης που οδήγησε σε μια φεουδαρχική δομή τη Βεγγάλη.

Στις αρχές του 19ου αιώνα και για δύο δεκαετίες έγινε μια επιταχυνόμενη επέκταση των εδαφών της Εταιρείας άλλοτε με επικουρικές συμμαχίες μεταξύ της Εταιρείας και τοπικών κυβερνώντων και άλλοτε με άμεση στρατιωτική προσάρτηση.

Μέχρι τη δεκαετία του 1850, η Βρετανική Εταιρεία Ανατολικής Ινδίας ελέγχει την πλειοψηφία της Ινδικής χερσονήσου. Η πολιτική της πολλές φορές εκμεταλλεύεται την εχθρότητα ανάμεσα σε διάφορες πριγκιπικές πολιτείες και κοινωνικές και θρησκευτικές ομάδες.

Αποθήκη οπίου στην Πάτνα.
Μέχρι το 1850, κάτω από τον έλεγχο
της Βρετανικής Εταιρείας Ανατολικής Ινδίας,
το όπιο αποτελούσε το 40% των εξαγωγών της Ινδίας.

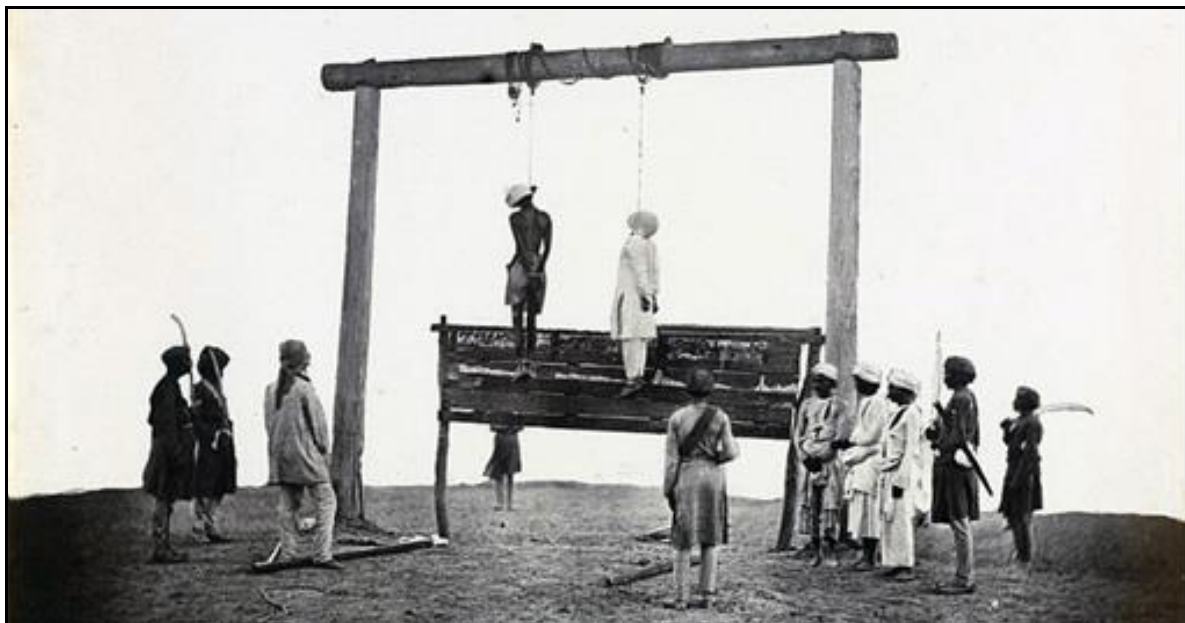
Η ινδική εξέγερση του 1857 ήταν μια μεγάλη εξέγερση από στρατιώτες που απασχολούνταν από τη Βρετανική Εταιρεία Ανατολικής Ινδίας στη βόρεια και κεντρική Ινδία ενάντια στην κυριαρχία της Εταιρείας. Η σπίθα που οδήγησε στην ανταρσία ήταν το θέμα των νέων φυσιγγίων της πυρίτιδας για ένα τουφέκι, κάτι αντίθετο στην τοπική θρησκευτική απαγόρευση. Επιπλέον, τα βασικά παράπονα σχετικά με τη βρετανική φορολογία, το εθνικό χάσμα μεταξύ των βρετανών αξιωματούχων και των ινδικών στρατευμάτων τους και οι προσθήκες της γης διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην εξέγερση.

Μέσα σε εβδομάδες μετά την ανταρσία, δεκάδες μονάδες του ινδικού στρατού ενώθηκαν με τους αγροτικούς στρατούς και αργότερα με Ινδούς ευγενείς. Οι αντάρτες έφτασαν πολύ γρήγορα στο Δελχί. Οι επαναστάτες είχαν επίσης καταλάβει μεγάλες εκτάσεις και η εξέγερση πήρε τα χαρακτηριστικά μιας πατριωτικής εξέγερσης ενάντια στη βρετανική παρουσία.

Ωστόσο, η Βρετανική Εταιρεία Ανατολικής Ινδίας κινητοποιήθηκε γρήγορα, αλλά χρειάστηκε να επέμβει η δύναμη της Βρετανίας για να καταστείλει άγρια την εξέγερση. Μετά όλη η δύναμη μεταφέρθηκε από τη Βρετανική Εταιρεία Ανατολικής Ινδίας στο Βρετανικό Κράτος, το οποίο άρχισε να διαχειρίζεται το μεγαλύτερο μέρος της Ινδίας ως μια σειρά επαρχιών.

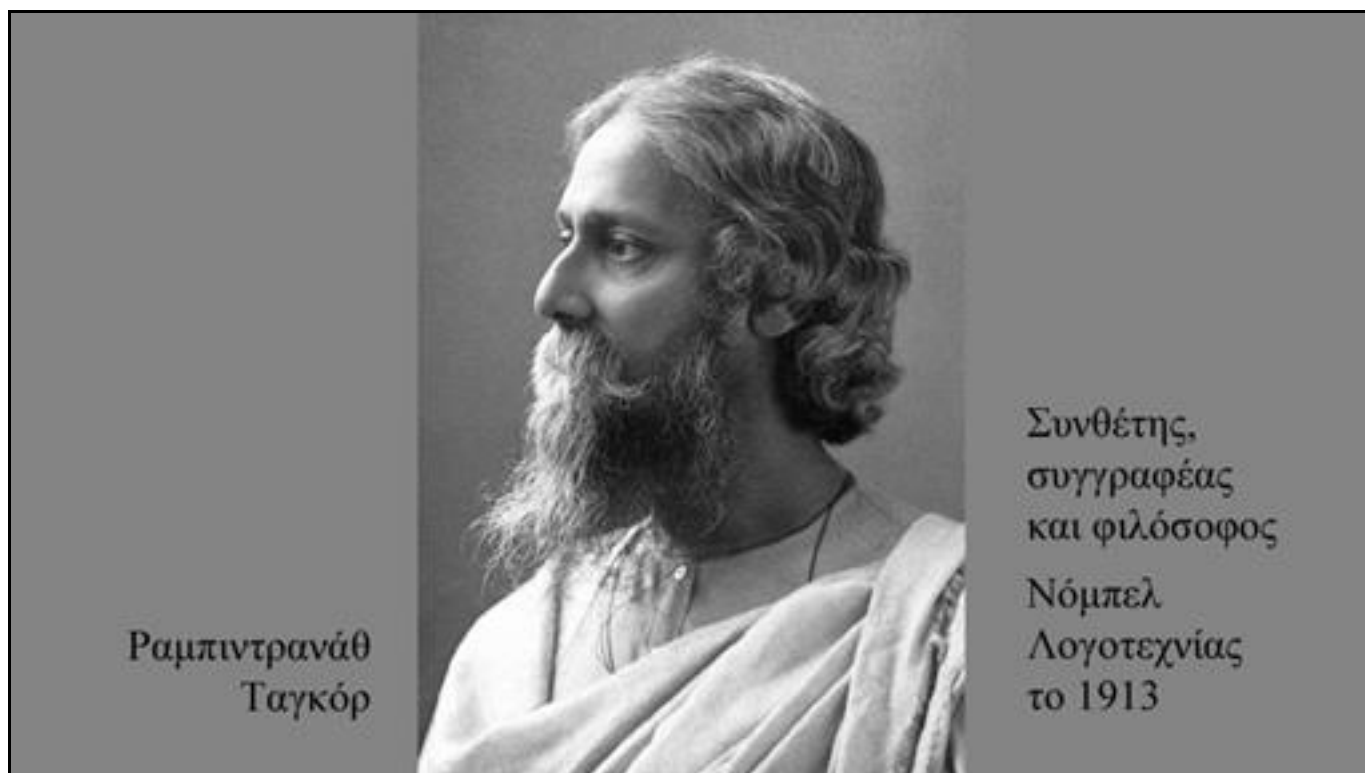
Βρετανική επικυριαρχία (1858 – 1947). Επικυριαρχία της Βρετανικής κυβέρνησης. Μετά το 1857, η αποικιακή κυβέρνηση ενίσχυσε και επέκτεινε την υποδομή της μέσω του δικαστικού συστήματος, των νομικών διαδικασιών και του Ποινικού Κώδικα. Στην εκπαίδευση δόθηκε προτεραιότητα και κατάφερε να εφαρμόσει τη χρήση της αγγλικής γλώσσας ως μέσου διδασκαλίας.

Κατά τη διάρκεια της κυριαρχίας της Βρετανίας, οι λιμοί στην Ινδία ήταν μερικές από τις χειρότερες που καταγράφηκαν ποτέ. Αυτοί οι λιμοί, που συχνά προκλήθηκαν από αποτυχίες καλλιεργειών λόγω του Ελ Νίνιο και οι οποίες επιδεινώθηκαν από τις καταστρεπτικές πολιτικές της αποικιακής κυβέρνησης, περιλάμβαναν τη Μεγάλο Πείνα του 1876-78, στην οποία πέθαναν 8 εκατομμύρια άνθρωποι, τον λιμό της Ινδίας το 1899-1900, όπου πέθαναν 10 εκατομμύρια άνθρωποι και τον λιμό της Βεγγάλης το 1943 όπου πέθαναν 4 εκατομμύρια άνθρωποι.

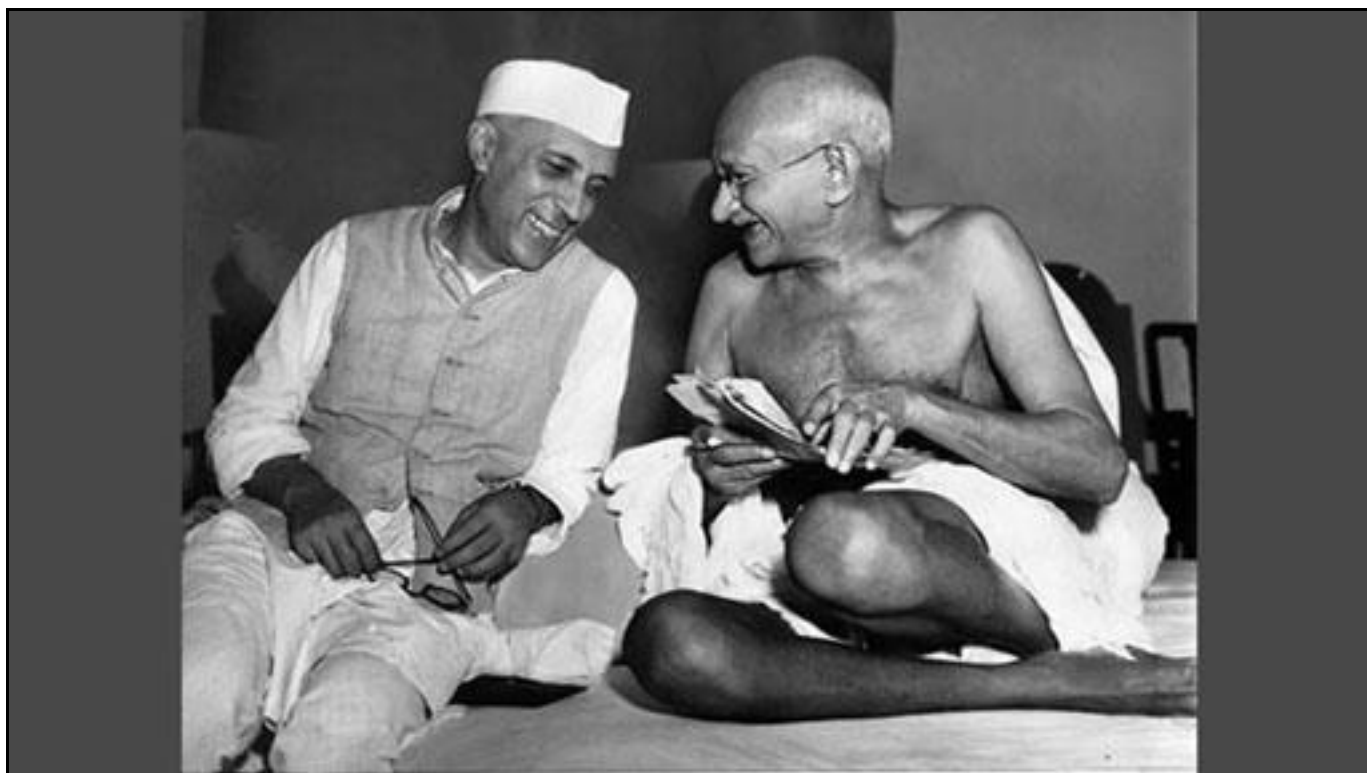
Η Ινδουιστική Αναγέννηση αναφέρεται σε ένα κίνημα κοινωνικής μεταρρύθμισης των ινδουιστών της Βεγγάλης κατά τη διάρκεια του δέκατου ένατου και των αρχών του εικοστού αιώνα στην Ινδία την περίοδο της βρετανικής κυριαρχίας. Υπήρξε ένα μοναδικό μείγμα θρησκευτικών και κοινωνικών μεταρρυθμιστών, μελετητών, λογοτεχνών, δημοσιογράφων και επιστημόνων, που σημάδεψε τη μετάβαση από το «μεσαιωνικό» στο «σύγχρονο». Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, η Βεγγάλη είδε μια πνευματική αφύπνιση που είναι κατά κάποιο τρόπο παρόμοια με την Αναγέννηση. Αυτό το κίνημα αμφισβήτησε τις υπάρχουσες ορθόδοξες απόψεις ιδιαίτερα σε σχέση με τις γυναίκες, τον γάμο, την προίκα, τις κάστες και τη θρησκεία.

Κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, πάνω από 800.000 προσφέρθηκαν εθελοντικά να πολεμήσουν. Μετά από ένα έτος στην πρώτη γραμμή, η ασθένεια και τα θύματα είχαν μειώσει το ινδικό σώμα σε σημείο που έπρεπε να πάει στα μετόπισθεν.

Από τα τέλη του 19ου αιώνα είχε αρχίσει να αναπτύσσεται η ενιαία εθνικιστική αντίληψη στην ινδική χερσόνησο. Από το 1920 ηγέτες όπως ο Μαχάτμα Γκάντι ξεκίνησαν μαζικά κινήματα εναντίον της επικυριαρχίας των Βρετανών, χρησιμοποιώντας σε μεγάλο βαθμό ειρηνικές μεθόδους. Το κίνημα ανεξαρτησίας υπό την ηγεσία του Γκάντι αντιτίθεται στη βρετανική κυριαρχία χρησιμοποιώντας μη βίαιες μεθόδους όπως η μη συνεργασία, η πολιτική ανυπακοή και η οικονομική αντίσταση. Στη φωτογραφία ο Γκάντι μαζί με τον Νεχρού, τον πρώτο πρωθυπουργό της ανεξάρτητης Ινδίας.

Δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος. Η Βρετανική διοίκηση της Ινδίας έστειλε πάνω από δύομισι εκατομμύρια εθελοντές στρατιώτες για να πολεμήσουν υπό βρετανική διοίκηση ενάντια στις δυνάμεις του Άξονα. Οι Ινδοί διακρίθηκαν πολεμώντας σε όλο τον κόσμο. Περισσότεροι από 87.000 στρατιώτες από την ινδική χερσόνησο πέθαναν στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Μετά το τέλος του πολέμου (1946 - 1947). Μαζί με την επιθυμία για ανεξαρτησία, οι εντάσεις μεταξύ Ινδουιστών και Μουσουλμάνων είχαν επίσης αναπτυχθεί με την πάροδο των χρόνων. Οι μουσουλμάνοι ήταν πάντα μια μειοψηφία στην ινδική χερσόνησο και η προοπτική μιας αποκλειστικά ινδουιστικής κυβέρνησης τους έκανε να είναι επιφυλακτικοί ως προς την ανεξαρτησία τους, αν και ο Γκάντι κάλεσε για ενότητα μεταξύ των δύο ομάδων σε μια εκπληκτική επίδειξη ηγεσίας. Τελικά έγινε το αιματοκύλισμα τον Αύγουστο του 1946.

Ανεξαρτησία και διαίρεση (1947 - σήμερα). Όταν η Βρετανία αποφάσισε να δώσει την ανεξαρτησία στην ινδική χερσόνησο άρχισαν μεγάλες συγκρούσεις μεταξύ ινδουιστών και μουσουλμάνων που άφησαν πίσω τους 500.000 νεκρούς. Έτσι δημιουργήθηκαν (τον Αύγουστο του 1947) δύο κράτη: η Ινδία και το Πακιστάν. Ακολούθησαν μαζικές μετακινήσεις ανάμεσα σε κατοίκους των δύο αυτών κρατών. Περίπου 14,5 εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τα σπίτια τους ως αποτέλεσμα της διαίρεσης της ινδικής χερσονήσου εξαιτίας της θρησκευτικής απόλυτης αντίθεσης...

